

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 28. november 2008 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 74), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigil Andersen (SF).

15. December 2008

J.nr. 08-21-0016

Spørgsmål nr. 5:

”Det nævnes flere steder i bemærkningerne til lovforslaget, at enkeltpersoner med den nye lov kan risikere at blive stillet dårligere eller bedre i forhold til i dag. For at få indtryk af størrelsesordenen, bedes ministeren sende eksempler på de største forringelser, som arbejdsløse kan risikere pga. af loven med hensyn til:

- dagpengesatsens størrelse, dvs. hvor meget mindre kan den blive i kroner og øre?
- opfyldelsen af arbejdskravet for at få dagpenget. Hvor mange flere arbejdstimer kan man risikere at skulle have, sammenlignet med i dag?
- muligheden for at få beregnet en dagpengesats. Hvor mange flere arbejdstimer risikerer man at skulle have for at få beregnet en individuel dagpengesats og dermed undgå den væsentligt lavere dimittend-sats?
- hvor lang tid ekstra efter arbejdsophøret risikerer man at skulle vente på at få konstateret, om man har dagpenget sammenlignet med i dag?”

Endeligt svar:

Jeg skal henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 2.

I forhold til opgørelsen af beskæftigelseskravet skal jeg fremhæve følgende:

Udgangspunktet i lovforslaget er, at kun løntimer, som er indberettet forud for ledighedstidspunktet, medregnes. Løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, medregnes som hovedregel ikke.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 9 og 18, at der gives hjemmel til administrativt at fastsætte regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, (alligevel) kan medregnes, hvis disse løntimer har betydning for opgørelsen af beskæftigelseskravet. Hermed stilles den ledige bedst muligt.

I disse særlige situationer må den ledige imidlertid afvente indberetningen for den indberetningsperiode, hvor ledigheden ligger, før a-kassen kan opgøre, om beskæftigelseskravet er opfyldt, jf. pkt. 2.2.1.2. i forslaget almindelige bemærkninger. Dagpenget kan i disse særlige tilfælde derfor først konstateres nogen tid efter arbejdsophøret.

Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at dagpengene i disse situationer udbetales, når retten til dagpenge først er konstateret. Reglerne tænkes fastsat således, at dette sker fra første ledighedsdag efter seneste arbejdsforhold i seneste indberetningsperiode, som det er nødvendigt at medregne for at opfylde beskæftigelseskravet.

Eksempel:

En person A bliver ledig fx den 15. januar. De løntimer, der ligger i perioden helt frem til den 15. januar, har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Efter hovedreglen vil pågældende ikke have dagpengeret. Men de administrative regler giver mulighed for at tage hensyn hertil. Opgørelsen må imidlertid afvente indberetningen af disse timer, hvilket vil sige senest den 10. februar.

Udbetalingen af dagpenge vil imidlertid ske med virkning allerede fra 1 ledighedsdag, hvilket vil sige fra den 15. januar.

Der er i eksemplet ikke taget højde for eventuelle G-dage.

Venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen